

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA CARINSKOG ZAKONA¹

Članak 1.

U Carinskom zakonu („Narodne novine“, br. 78/99., 117/99., 73/00., 92/01., 47/03., 140/05. i 138/06.) u članku 27. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„Carinska uprava može, ne dovodeći u pitanje odredbe stavka 1. ovoga članka, u slučaju ozbiljne sumnje zahtijevati podnošenje dodatnih dokaza kojima bi se na nedvojben način potvrdilo da podrijetlo udovoljava pravilima propisanim važećim propisima.“.

Članak 2.

U članku 74. stavku 1. iza riječi: „obrascu“ zarez i riječi „a popunjava se u skladu s propisom donesenim na temelju članka 73. stavka 3. ovoga Zakona“ brišu se.

Članak 3.

Članak 106. mijenja se i glasi:

„Glavni je obveznik dužan položiti jamstvo radi osiguranja plaćanja duga koji bi mogao nastati za tu robu, osim ako, sukladno carinskim propisima, jamstvo nije potrebno polagati.

Jamstvo može biti:

a) pojedinačno jamstvo koje se odnosi na jedan provoz, ili
b) zajedničko jamstvo koje se odnosi na više provoznih postupaka ako je Carinska uprava - Središnji ured glavnom obvezniku odobrila korištenje takvog jamstva.

Odobrenje iz stavka 2. točke b) ovoga članka može se dati samo osobama koje:

– imaju sjedište u Republici Hrvatskoj,
– su redoviti korisnici postupaka provoza u Republici Hrvatskoj i koje Carinskoj upravi dokažu da su nedvojbeno pouzdane osobe koje ispunjavaju svoje obveze vezane uz te postupke, i

– nisu teže kršile ili nisu ponavljale kršenje carinskih ili poreznih propisa.

Osobama koje ispunjavaju dodatne kriterije pouzdanosti, može se odobriti korištenje zajedničkog jamstva u smanjenom iznosu jamstvene svote, ili oslobođenje od obveze polaganja jamstva. Dodatni kriteriji uključuju:

a) pravilnu uporabu postupaka provoza u Republici Hrvatskoj tijekom prethodnog razdoblja,

b) suradnju s Carinskom upravom, i

c) u vezi sa oslobođenjem od polaganja jamstva, podatke o dobrom financijskom stanju dovoljnom za ispunjavanje obveza tih osoba.

Vlada Republike Hrvatske propisat će uvjete i postupak davanja odobrenja iz stavka 3. i 4. ovoga članka.

Oslobođenje od polaganja jamstva, odobreno sukladno odredbama stavka 4. ovoga članka, ne može se koristiti za robu za koju Vlada Republike Hrvatske propiše da predstavlja povećan rizik.

¹ "Narodne novine", br. 60/2008

U skladu s odredbama stavka 4. ovoga članka, Vlada Republike Hrvatske može privremeno zabraniti korištenje zajedničkog jamstva u smanjenom iznosu, u postupku vanjskog provoza, kao iznimnu mjeru u posebnim okolnostima.

U skladu s odredbama stavka 4. ovoga članka, Vlada Republike Hrvatske može privremeno zabraniti korištenje zajedničkog jamstva u postupku vanjskog provoza, za robe za koje se ustanovilo da su bile predmet velike prijevare.“.

Članak 4.

U članku 222. stavku 2. brojka: „30“ zamjenjuje se brojkom: „31“, riječ: „jednostruko“ zamjenjuje se riječju: „odjednom“, a brojka: „2“ zamjenjuje se brojkom: „5“.

Članak 5.

U članku 223. stavku 1. brojka: „8“ zamjenjuje se brojkom: „14“.

Članak 6.

Članak 226. mijenja se i glasi:

„Iznos duga priopćen u skladu s člankom 225. ovoga Zakona dužnici moraju platiti u sljedećim rokovima:

a) ako osoba nema pravo na pogodnosti plaćanja utvrđene u člancima 227.a do 227.g ovoga Zakona, plaćanje se mora izvršiti u propisanom roku;

Ovaj rok, ne dovodeći u pitanje odredbe članka 8. stavak 2. ovoga Zakona, ne smije biti dulji od deset dana nakon obavještanja dužnika o iznosu duga, a u slučaju zbirnog knjiženja pod uvjetima iz članka 222. stavak 2. ovoga Zakona, rok za plaćanje ne može biti dulji od onog koji bi dužnik dobio da mu je odobrena odgoda plaćanja.

Produljenje roka se odobrava po službenoj dužnosti, ako se ustanovi da je dužnik prekasno obaviješten o dugu da bi mogao izvršiti plaćanje u propisanom roku.

Carinska uprava također može, na zahtjev dužnika, odobriti produljenje roka ako iznos duga proizlazi iz postupka naknadne naplate. Produljenja roka, ne dovodeći u pitanje odredbe članka 227.f točka a) ovoga Zakona, ne mogu biti dulja od vremena koje je dužniku potrebno radi poduzimanja odgovarajućih mjera za ispunjavanje svoje obveze;

b) ako osoba ima pravo na pogodnosti plaćanja utvrđene u člancima 227.a do 227.g ovoga Zakona, plaćanje se mora izvršiti najkasnije do isteka roka ili rokova određenih u okviru tih pogodnosti.

Vlada Republike Hrvatske može propisati slučajeve i uvjete pod kojima će se obustaviti obveza dužnika za plaćanje duga ako je:

a) podnesen zahtjev za otpust duga u skladu s člancima 232., 234. i 235. ovoga Zakona,

b) roba zaplijenjena s namjerom da se oduzme u skladu s člankom 230. stavkom 1. točkom c) podtočkom 2. ili točkom d) ovoga Zakona, ili

c) dug nastao sukladno članku 206. ovoga Zakona i ima više dužnika.“.

Članak 7.

U članku 227. stavku 1. dodaje se rečenica koja glasi:

„Plaćanje se također može izvršiti usklađivanjem potražnog salda u skladu sa posebnim propisima.“.

Članak 8.

Iza članka 227. dodaju se članci 227.a do 227.g koji glase:

„Članak 227.a

Ako se iznos duga koji neka osoba mora platiti odnosi na robu deklariranu za carinski postupak koji za sobom povlači obvezu plaćanja tog duga, Carinska uprava, pod uvjetima propisanim u člancima 227.b, 227.c i 227.d ovoga Zakona, na zahtjev te osobe može odobriti odgodu plaćanja tog iznosa.

Članak 227.b

Odobranje odgode plaćanja uvjetuje se polaganjem osiguranja od strane podnositelja zahtjeva.

Ako u postupku odobravanja odgode plaćanja za Carinsku upravu nastanu dodatni troškovi, te troškove snosi podnositelj zahtjeva.

Članak 227.c

Carinska uprava odlučuje koji se od sljedećih postupaka mora primijeniti pri odobravanju odgode plaćanja:

a) odvojeno za svaki iznos duga proknjižen pod uvjetima utvrđenim u članku 222. stavku 1. ili u članku 224. stavku 1. ovoga Zakona, ili

b) skupno za sve iznose duga proknjižene pod uvjetima utvrđenima u članku 222. stavku 1. ovoga Zakona tijekom razdoblja koje odredi Carinska uprava i koje ne smije biti dulje od 31 dan, ili

c) skupno za sve iznose duga proknjižene odjednom u skladu s člankom 222. stavkom 2. ovoga Zakona.

Članak 227.d

Rok odgode plaćanja je 30 dana, a računa se na sljedeći način:

a) ako se plaćanje odgađa u skladu s člankom 227.c točkom a) ovoga Zakona, rok se računa od dana koji slijedi nakon dana knjiženja iznosa davanja od strane Carinske uprave;

Kada se primjenjuje članak 223. ovoga Zakona, rok od 30 dana izračunat na opisani način smanjuje se za broj dana koji odgovara prekoračenju od dva dana potrebna za knjiženje tog iznosa.

b) ako se plaćanje odgađa u skladu s člankom 227.c točkom b) ovoga Zakona, rok se računa od dana koji slijedi nakon dana isteka razdoblja kumuliranja. Rok se smanjuje za broj dana koji odgovara polovici broja dana u razdoblju kumuliranja;

c) ako se plaćanje odgađa u skladu s člankom 227.c točkom c) ovoga Zakona, rok se računa od dana koji slijedi nakon dana isteka razdoblja tijekom kojega je dotična roba puštena. Rok se smanjuje za broj dana koji odgovara polovici broja dana u tom razdoblju.

Ako je broj dana u razdobljima iz stavka 1. točke b) i c) ovoga članka neparan, broj dana koji se oduzima od tridesetodnevnog razdoblja temeljem stavka 1. točke b) i c) ovoga članka jednak je polovici sljedećeg nižeg parnog broja.

Ako su razdoblja iz stavka 1. točke b) i c) ovoga članka kalendarski tjedan ili kalendarski mjesec, Carinska uprava radi pojednostavljenja može predvidjeti da se iznos davanja za koja je odobrena odgoda plaćanja plati na sljedeći način:

a) ako je razdoblje kalendarski tjedan, u petak četvrtog tjedna koji slijedi tom kalendarskom tjednu,

b) ako je razdoblje kalendarski mjesec, najkasnije šesnaesti dan u mjesecu koji slijedi taj kalendarski mjesec.

Članak 227.e

Odgoda plaćanja ne može se odobriti za iznose davanja koji su, iako se odnose na robu stavljen u carinski postupak s obvezom plaćanja tih davanja, proknjiženi u skladu s važećim odredbama o prihvaćanju nepotpunih deklaracija, jer deklarant po isteku određenog roka nije pružio podatke potrebne za konačno određivanje carinske vrijednosti ili nije podnio druge podatke ili isprave koji su nedostajali kod prihvaćanja nepotpune deklaracije.

Odgoda plaćanja može se odobriti i u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka ako se iznos davanja koji treba platiti proknjiži prije isteka tridesetodnevnog razdoblja od dana knjiženja prvobitno naplaćenog iznosa, ili ako nije bilo knjiženja, od dana prihvaćanja deklaracije koja se odnosi na dotičnu robu. Odgoda plaćanja odobrena pod takvim uvjetima ne smije trajati dulje od dana isteka razdoblja koje je na temelju članka 227.d ovoga Zakona odobreno za prvobitno utvrđeni iznos davanja, ili bi bilo odobreno da je zakonski dugovani iznos bio proknjižen pri podnošenju carinske deklaracije za dotičnu robu.

Članak 227.f

Carinska uprava može dužniku, osim odgode plaćanja, odobriti druge pogodnosti plaćanja, pod sljedećim uvjetima:

a) odobravanje pogodnosti plaćanja uvjetuje se polaganjem osiguranja, s time da se može odustati od zahtjeva za osiguranjem ako bi takav zahtjev zbog položaja dužnika prouzročio ozbiljne gospodarske ili socijalne poteškoće,

b) na iznos davanja za koja je odobrena pogodnost obračunava se kamata u skladu s propisima o naplati kamata, s time da se može odustati od naplate kamata ako bi to dužniku prouzročilo ozbiljne gospodarske ili socijalne poteškoće.

Članak 227.g

Bez obzira na to kakva je pogodnost plaćanja odobrena dužniku, dužnik može u svakom slučaju prije isteka odobrenog roka za plaćanje platiti cijeli ili dio iznosa davanja.“

Članak 9.

Članak 241. mijenja se i glasi:

„Novčanom kaznom od 3.000,00 do 900.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 1.000,00 do 100.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba:

1) ako prilikom ulaska u carinsko područje ili izlaska iz carinskog područja ne prijavi robu ili pokuša bez prijave prenijeti robu preko carinske crte (članak 49. stavak 1.),

2) ako prilikom ulaska u carinsko područje ili izlaska iz carinskog područja ne podnese carinsku deklaraciju za robu ili dio robe koja je komercijalne naravi, ili koja je predmet zabrana ili ograničenja pri uvozu ili izvozu (članak 71. st. 1.),

3) ako unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti ili iznijeti preko graničnog prijelaza vozilo na kojemu su krivotvoreni identifikacijski brojevi šasije ili na koji su stavljene nepripadajuće registarske oznake, ili ako za vozilo podnese krivotvorene ili nepripadajuće prometne isprave,

4) ako istovari ili pretovari robu bez odobrenja carinarnice ili na mjestu koje nije za to određeno ili odobreno (članak 58.),

5) ako robom u privremenom smještaju raspolaže protivno uvjetima koje je odobrila carinarnica (članak 63. stavak 1. i članak 64.),

6) ako ne obavijesti carinarnicu o činjenicama koje su nastale nakon donošenja odobrenja za carinski postupak s odgodom ili za carinski postupak s gospodarskim učinkom (članak 99. stavak 2.),

7) ako prije isteka propisanog roka robu puštenu u slobodan promet uz oslobođenje od plaćanja carine proda, otuđi po drugoj osnovi, dade drugom na uporabu, zalog, najam, rabi u druge svrhe ili preda kao osiguranje za druge obveze, a da prethodno ne podmiri carinski dug (članak 187. stavak 1.),

8) ako robom puštenom u slobodni promet uz smanjenu ili nultu stopu carine zbog svoje uporabe u posebne svrhe raspolaže protivno svrsi zbog koje je odobreno povoljnije tarifno postupanje (članak 22. i 94.),

9) ako odredišnoj carinarnici, u provoznome postupku, ne preda svu robu ili dio robe i pripadajuće isprave ili robu preda u promijenjenu stanju (članak 104. i 107.),

10) ako ne preveze unesenu robu putem i na način koji je odredila carinarnica (članak 50. stavak 1.),

11) ako postupa s robom kao da ispunjava uvjete za privremeni uvoz a to postupanje je protivno uvjetima za privremeni uvoz robe propisanim odredbama ovoga Zakona ili Konvencijom o privremenom uvozu,

12) ako ne postupa u skladu s uvjetima i obvezama propisanim ovim Zakonom ili određenima odobrenjem carinarnice, za carinski postupak s odgodom i carinski postupak s gospodarskim učinkom (članak 99.),

13) ako u carinskoj deklaraciji neistinito, netočno ili nepotpuno navede količinu, kakvoću, vrstu, tarifnu oznaku, vrijednost ili podrijetlo robe, ili ne navede svu robu, pa je zbog toga carinski dug obračunat ili plaćen u svoti manjoj od propisane (članak 71. stavak 1. i članak 74.),

14) ako podnese ispravu u svezi s provedbom carinskog postupka odnosno drugog carinski dopuštenog postupanja ili uporabe robe u kojoj je navedena druga količina, vrsta, kakvoća ili podrijetlo robe (članak 71. stavak 1., članak 74. i 186.),

15) ako u carinskoj deklaraciji netočno navede iznos carinskog duga, pa je zbog toga carinski dug obračunat ili plaćen u svoti manjoj od propisane (članak 71. stavak 1. i članak 74.),

16) ako neistinitim prikazivanjem činjenica ostvari ili pokuša ostvariti potpuno ili djelomično oslobođenje od plaćanja carinskog duga (članak 160., 187. i 188.),

17) ako raspolaže robom prije nego što je carinarnica pusti u zahtijevani carinski postupak,

18) ako s robom puštenom od strane carinarnice, raspolaže protivno uvjetima odobrenog postupka,

19) ako ne osigura carinska obilježja od oštećenja odnosno uništenja ili ih ukloni, ošteti ili uništi s robe ili prijevoznog sredstva bez odobrenja carinarnice (članak 84. stavak 2.),

20) ako robu čiji je uvoz zabranjen ne iznese iz carinskoga područja u roku koji je odredila carinarnica,

21) ako onemogućuje carinski nadzor nad poslovanjem u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu (članak 173.),

22) ako u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu obavlja djelatnost suprotno odredbama ovoga zakona ili bez suglasnosti carinarnice (članak 176. do 178.),

23) ako neistinitim prikazivanjem činjenica ostvari ili pokuša ostvariti povrat ili otpust carinskoga duga (članak 232. do 235.).

Novčanom kaznom od 3.000,00 do 700.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.”

Članak 10.

U članku 245. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Roba koja je predmet prekršaja iz članka 240., članka 241. stavka 1. točka 2) i članka 243. u svezi s člankom 240. i člankom 241. stavak 1. točka 2) ovoga Zakona, oduzet će se.“.

Članak 11.

Članak 246. briše se.

Članak 12.

U članku 252. stavku 1. riječ: „ratama“ zamjenjuje se riječju: „obrocima“.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„Ako okrivljeni u roku ne plati jedan od odobrenih obroka, bez odgađanja će se pristupiti naplati cjelokupnoga nenaplaćenog iznosa izrečene novčane kazne.“.

Članak 13.

Propisi za provedbu ovoga Zakona donijet će se u roku tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 14.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. srpnja 2008.